

LO

PEDRÍS

61

octubre 2015

www.lopedris.cat

Butlletí trimestral d'informació

VILAPLANA

Edita: **Lo Pedris**

Coordinació

Carme Abelló Montse Cabré
Josep de Las Heras Montse Ferré
Josep M. Garcia Josep Huguet
Hilari Juanpere Jordi Mariné
Josep Mestre Teresa Serra
Mei Salvat Dolors Sentís
Roser Queralt

Correcció

Francesc Mariné
Jordi Serra
Òscar Aymamí
Carme Maigí

Prensa on-line

Raquel Virgili
Laura Aragonés

Col·laboradors

Maria Mestre
Núria Ferré
Carme Abelló
Maria Bigorra
Paquita Tost

Portada

Enric Ramon Guim i Domènech

www.lopedris.cat

Composició i Impressió

sbm

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 2,50 Euros

Lo Pedris és una publicació local que pretén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedris no assumeix, necessàriament, les opinions que els col·laboradors manifesten en llurs articles ni que s'hi identifiqui.

Annexe amb la revista aquest número:

La Placeta / Làmina núm 45 - Foto Lluís Llorens

■ La redacció

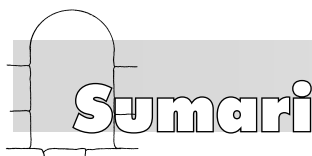
El diumenge, dia 27 de setembre, no va ser un diumenge qualsevol. La majoria de nosaltres el varem viure com una final de la Xampions, com el dia que et donen les notes d'uns exàmens finals... I suposo que per això, quan varem saber els resultats, l'alegria d'uns, d'una majoria, no va ser una alegria total i absoluta, no van ser els resultats que molts esperàvem....

Sí, va ser una victòria de l'independentisme, però de sobte molta gent va veure que aquell 27 de setembre no era el final d'un camí, si més no, era una altra fita però no la final, sinó que encara cal seguir caminant.

Ningú va dir que el camí cap a la independència seria fàcil, planer i curt, però nosaltres ens preguntem: si ja hem arribat fins aquí, podem seguir fent un esforç més, podem seguir avançant una mica més? Per nosaltres la resposta és SÍ, que VOLEM i que PODEM fer un esforç més.

El que també sabem i volem és que el camí l'hem de fer JUNTSS!!

Som-hi doncs, que ja manca menys per arribar a la plena INDEPENDÈNCIA.

Editorial	2
Entrevista Fito Luri	3 - 5
Eleccions 27-S I ara què? Doncs endavant	5
Ajuntament	6 - 7
Racó de la Golfa Pregó de Festa Major 1994	8 - 9
Questionari: Sobre la tolerància a l'oci estiuenc	10 - 11
Rutes per caminar Graus de la Gritella	12
Passejades per Vilaplana	13
Activitats	14
LO PEDRÍS pel món	15
DIADA 2015 Via Catalana	16 - 17
Activitats d'estiu	18
Activitats	19
Mussart 2015	20 - 21
De cinema Neologismes cinèfils	22
Escola	22
Salut L'aigua és salut	23
Tradicions i folklore El vi de la terra	24
Literatura: Contes	25
Música	26
Resultats eleccions 27-S	27
LA FRESCA	28 - 29
L'Àlbum de la Victorina i del Paco	29
Cuina Calamars amb ceba i tomàquet	30
Passatemps	31

Entrevistem a Fito Luri

■ Dolors Sentís

L'any 2002, Fito Luri va engegar el seu projecte més personal com a cantautor amb el seu primer disc 'Aromes'. Després va dedicar-se al teatre i 7 anys més tard va reprendre la seva carrera musical que ha continuat fins els nostres dies amb tres discos més, 'Zoòtrop' (2009), 'Entrepanes i mandarines' (2012), '1440 bioritmes i una taula on hi pot seure tot-hom' (2014).

Porta des de l'any 1987 sobre els escenaris, va començar cantant amb el grup de pop OM i després ho va fer al capdavant de Cafè París, amb qui van editar, 'Cafè París' (1996, Tram), un interessant disc que es va arribar a moure a nivell nacional. Anys més tard, amb la recordada Orquestra La Padrina, va patejar-se escenaris de tot Catalunya fent ballar al personal al ritme de versions de clàssics del rock, del blues i del soul.

Ha fet música per a obres de teatre i ha col·laborat en obres com a músic i actor, treballant amb Toni Albà, Oriol Grau, Miquel Àngel Fernández, Cia Pa Sucat, Cia La Tremenda, Cia Tebac, Cia Natural Clowns Killers, i Cia Nap Buf.

També ha fet de bateria i de percussionista per a grups de jazz

com Grey Quintet o de música tradicional com La Banda del Pantanu. Programes de TV com Sal Maldon de TV Penedès utilitza música seva per la careta del seu programa. Això sí, al Fito Luri de veritat el trobem en els seus directes.

El 18 de gener del 2015 va presentar l'espectacle 'Reus, La Mussara, Cassiopea', que va servir per enregistrar el seu 5è disc en directe al Teatre Bartrina de Reus. El disc sortirà al mercat abans de l'estiu de 2015 i compta amb les col·laboracions, entre d'altres, de Meritxell Gené, Joan Reig, Cesk Freixas i Gina Llauredó.

Reus, La Mussara, Cassiopea: És el nom del nou disc i de la gira d'aquest 2015.

Què o qui et va portar a Vilaplana?

Vilaplana des de sempre ha estat un dels meus pobles preferits, estar envoltat per la Mussara el fa únic i a més urbanísticament continua tenint l'essència del poble català, malauradament el boom immobiliari va destrossar molts pobles del nostre país però per sort Vilaplana continua tenint la màgia d'un poble de debò. Tot això, més la tranquil·litat que es respira aquí són els ingredients ideals per viure i treballar al mateix temps, treballar des de casa component cançons amb la Mussara d'espectadora és sensacional, és un marc incomparable que molt pocs podem gaudir. Una xerrada amb el Jaume Queralt després d'un concert va ser la descoberta de què a Vilaplana venien

Mercedes-Benz

Autolica

Concesionario Oficial Mercedes-Benz Ctra. Valencia - Barcelona, km. 248, 43006, TARRAGONA, Tel.: 977 54 50 11 · Països Catalans, 7 -9-11, 43202, REUS, Tel.: 977 32 60 20 · Polígon. Mercaderies, 1 (Sortida 40 de l'AP7 direcció l'Aldea), 43896 l'Aldea (TARRAGONA), Tel.: 977 45 18 38, Fax: 977 45 18 81, info@ttautolica.es

unes cases per poder viure tot l'any, així que una mica el Jaume Queral també té part de responsabilitat de què ara sigui vilaplanenc!

Què t'aporta Vilaplana?

M'aporta bona vida, és a dir, viure a Vilaplana és sinònim de viure bé, anar al casal quan puc a gaudir d'un bon partit de futbol, anar a la piscina a l'estiu, gaudir de les nits fresques d'estiu, veure com la Mussara és un paisatge canviant constantment és alegria als ulls, la gent del poble, aquí no hi ha problemes generacionals per poder relacionar-te amb altres persones, és el que deia del poble de debò, en poques paraules viure a Vilaplana vol dir respirar llibertat

Com ha canviat la teva vida o el teu dia a dia després del sotrac de salut que has patit en l'últim any i mig?

Una mica ha canviat és clar, quan et diagnostiquen un càncer i a més tant agressiu com era el meu, en la última persona que penses és amb tu mateix, a mi em va venir al cap la família, les nenes...

Tot just fa poc més d'un any que em van intervenir per extirpar-me l'esòfag i part de l'estómac i evidentment la meua vida física ha canviat, no puc fer tant d'esport com voldria, no puc menjar tot el que voldria... Però al mateix temps també hi ha altres coses que t'aporta un càncer, a nivell psíquic el càncer m'ha fet més fort, i també ha fet que segons què deixi de ser important.

Jo vaig tenir sort perquè m'ho van agafar a temps, per això en certa manera també estic agraït d'haver passat per on he passat, ha estat dur, i les limitacions diàries m'ho segueixen recordant, però estic aquí mirant la Mussara cada dia, sentit com les nenes arriben de la piscina per dinar, en definitiva vivint!

Ha influït el teu entorn actual en la composició de l'últim disc?

Si és clar, Reus, la Mussara, Cassiopea no és només un disc enregistrat en directe, és una celebració.

Quines actuacions has fet enguany i quines en tens de previstes i quins altres projectes tens en ment?

Aquest any he fet força actuacions i estic molt content...

Reus, Montblanc, L'Aleixar, Maspujols, El Catllar, Mont-ral, Ulldemolins, Cornudella de Montsant, Salou, Espluga de Francolí... I està pendent Cambrils, Tarragona, Rubí... Ara mateix arribo d'Olot, no em puc queixar pas!

Tot això ho compagino amb el Rebost una botiga d'alimentació ecològica i espai de salut que hem obert amb dues persones més a Reus, tot i que si surten molts concerts que no m'hi esperin, jo vull viure de cantar el que visc!

Passat Nadal començaré a treballar amb el nou disc, encara no se ben bé com serà, estic en plena fase de composició... M'agrada anar canviant d'estil cada cert temps, depèn en l'estat que em trobo, depèn del que em demana el cos, no sé si aquest cop ho faré amb els mateixos músics, cada dos o tres anys m'agrada fer un viratge i intentar aportar i descobrir coses noves, de vegades compto amb músics que ja havien tocat amb mi abans, de vegades músics amb els quals no he tocat mai, depenent de la sonoritat que busco.

Ara estic en un impàs de professionalització i això implica molt més compromís i sacrifici, a més d'ençà que estic a l'oficina d'AU-VA management cada cop tinc més compromisos, no puc dir això no em ve de gust, o no em va bé... Es trenca una mica la màgia, però per altra banda pots mirar de viure del que t'agrada, tot son pros i contres

Que trobes que li falta o li sobra a Vilaplana?

No trobo a faltar res a Vilaplana, fa anys vaig viure a Barcelona i allà tenia

de tot i no tenia res, i aquí segons com sembla que no tinguis de tot i en canvi ho tens tot

De què parlen les teves cançons? A qui van dirigides?

Canto a la quotidianitat, al dia a dia, tan puc cantar a algú proper com puc fer-ho a quelcom que he llegit, em nodreixo de la vida tal qual.

I ja per acabar l'entrevista, que sortirà publicada en aquest número 61 de Lo Pedris de la Festa Major d'octubre, com veus l'aspecte lúdic i cultural del poble. Tens alguna proposta.

Culturalment crec que és un poble força actiu, el grup de teatre, la coral, es fan xerrades, presentacions de llibres, a més tenim un festival com el "Mussart" que li dona més prestigi encara Vilaplana.

En l'àmbit lúdic els joves del poble fan una molt bona tasca organitzant diferents actes durant l'any. Llàstima que a mi sempre m'agafen fora de concert i puc anar a ben pocs. Però, penso que les dinàmiques del poble en aquest aspecte són molt positives, que els joves organitzin i que tothom s'hi apunti i col·labori és una cosa fantàstica.

Jo personalment trobo a faltar un festival de música, em recordo d'infant pujant a Vilaplana amb la meua tieta jove a escoltar bona música, m'agradaria poder fer un festival de cantautors, recuperar el Vilaplana ressona amb un festival de petit format, crec que d'aquesta manera Vilaplana seria més encara un referent cultural al Camp.

T'imagines a la riba escoltar al Roger Mas, al Quico Pi de la Serra, o la Judit Neddremann cantant amb la Mussara de fons?

Estem d'acord, seria fantàstic. Moltes gràcies Fito, ha estat un plaer poder parlar amb tu.

■ ■ ■

TECPERVAL, S.L.

TÈCNICS EN PERITATGES i VALORACIONS

Joan Bonet i Mestre

Camí de l'Aleixar, núm. 42, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 326 244 - Fax 977 326 458
tecperval@telefonica.net

Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp

PINTURA DECORATIVA

Josep M. Garcia

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

I ara què?

Doncs ara endavant!

■ Jordi Serra Ferré

Ja hem votat. Ja hem passat una altra data històrica en el procés de construcció d'un estat propi. Vam esperar el 27-S amb una barreja de neguit i esperança que finalment s'ha saldat amb un resultat que, al meu entendre, és nítid i incontestable. Hem sortit de les eleccions amb un mandat clar que legitima la creació de la República Catalana. Aquesta afirmació pot sobtar vistes algunes interpretacions (interessades) que s'han fet de l'escrutini. Provaré de donar algunes dades, al meu parer incontrovertibles:

1. La victòria de les forces explícitament independentistes ha estat de dimensions històriques. Vora 2 milions de vots cap a formacions que portaven en el seu programa la creació d'un nou estat. La suma dels tres partits més nítidament unionistes (C's, PP i PSC) és inferior als vots totals de Junts pel Sí (1.620.973 davant 1.605.563). Això sense comptar els vots de la CUP.

2. Aquests resultats s'han donat en unes eleccions que han tingut un grau de participació enorme, desconegut al nostre país. Pràcticament mai hi havia hagut un 77% d'assistència a les urnes (només en eleccions espanyoles dels inicis de la transició s'hi havia estat a prop). Amb aquesta dada es desmunta el mite unionista de la "majoria silenciosa". Doncs bé, ara ja sabem que no és tan silenciosa i, sobretot, no és majoria. Després de

la consulta fallida del 9-N vam haver de sentir allò que el 70% dels catalans havien donat l'esquena a la independència, fent un ús obscè de l'abstencionisme. Doncs bé, ara ja sabem que l'unionisme quan es mobilitza no aconsegueix anar gaire més enllà del 40%. I diuen que no estem legitimats!

3. I tot això encara té més mèrit en el context d'una campanya de la por engegada des de tots els poders de l'estat amb la connivència de poderosos mitjans de comunicació del "règim". Ha estat vergonyós assistir a l'espectacle de desinformació que han perpetrat els mitjans de comunicació d'àmbit estatal amb la inestimable col·laboració d'alguns de ben nostrats. Algun dia haurem d'analitzar amb rigor el paper de diaris com El Periódico i La Vanguardia i la seva obscura relació amb els poders fàctics i l'IBEX-35.

4. Més encara quan l'Estat ha usat tots els ressorts imaginables per dificultar el triomf sobiranista. Des de les estranyes maniobres de la Junta Electoral Central amb el marcatge a la televisió pública catalana al vergonyós ultratge fet als residents a l'exterior, exclosos del procés electoral per la impudícia d'un estat predemocràtic.

Doncs sí, amb tot això hem guanyat, i ho hem fet de forma clara. I ara què? Doncs, honestament, crec que no hi ha altre camí que recollir el mandat democràtic de les urnes i tirar endavant la construcció de l'estat propi. Com es fa això? Evidentment caldrà posar l'Estat

contra les cordes, portar-lo a un carreró sense sortida tirant endavant totes les iniciatives que tendeixin a substituir la legalitat espanyola per una de catalana. Sense cap renúncia, caldrà molt de coratge per part de la classe política. Cal convertir Catalunya en un focus d'inestabilitat política al Sud d'Europa que obligui les autoritats europees a intervenir si no volen que el tema se'ls escapi de les mans.

Espanya és un enorme problema de futur per la Unió Europea, amb un deute desbocat que només és suportable per la baixada dels tipus d'interès. Aquest deute és impagable si Catalunya surt de mala manera de l'Estat Espanyol i no es fa càrrec de la part corresponent. Europa sap que tard o d'hora haurà d'intervenir i ho haurà de fer per defensar els seus interessos, però sense oblidar que hi ha d'haver un compromís amb la democràcia i els drets fonamentals. I aleshores no es podrà menystenir la veu dels catalans. De sortides n'hi pot haver moltes, des d'un referèndum pactat amb l'auspici internacional a una separació gradual i acordada, també tutoritzada per la Unió. Qui sap on arribarà tot el procés. Tampoc és descartable que no arribi enlloc. Si és així, que no sigui per la covardia de no haver-ho provat, que sigui per la decisió lliure dels ciutadans exercida a les urnes.

■ ■ ■

BENZINERA*AUTORENTAT

CARBURANTS VILAPLANA

DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: 977 328 417

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

Ajuntament de Vilaplana

Ple de constitució de l'Ajuntament de Vilaplana. Discurs de presa de possessió de l'alcalde Tomàs Bigorra

■ **Tomàs Bigorra i Munté**
Alcalde de Vilaplana

Srs. regidors, Sra. regidora, Sra. secretaria, familiars, amics i amigues, veïns i veïnes... bon dia a tots.

En primer lloc, vull donar la més sincera i cordial benvinguda als regidors i regidores, que són nous a l'Ajuntament, el Josep Maria Anguera, el Josep Bigorra, el Teodor Tost, la Jacqueline Mestre, el Marc Mestre i la Maria Teresa Luna que per qüestions familiars no es troba aquí.

Per tant, l'únic que continua sóc jo, i ja van 20 anys a l'Ajuntament i 12 d'alcalde. Crec fermament en la regeneració política, és bo que es produeixi l'alternança de persones, i amb elles també les maneres de fer. I ara us dic que aquesta ha estat la darrera vegada de presentar-me a les eleccions.

En aquest acte solemne tanquem una etapa de 4 anys, un mandat, que qualificaria de tranquil en les formes i bona entesa amb tots els regidors. Les dificultats de recursos de les administracions superiors cap als ajuntaments no han estat menors, però el treball del personal de l'Ajuntament, l'estalvi i la racionalitat en la despesa, encara hem pogut destinar un bon gruix de diners a la inversió per un municipi de la nostra dimensió. P. ex.: Mur de contenció de la plaça del cementiri, nou consultori mèdic i la cruïlla del carrer Major.

Res hauria estat possible sense un excel·lent equip humà i el treball constant, realitzat dia rere dia durant aquest temps. Sense fer massa soroll, sempre al costat però amb un control al centímetre de la despesa, el Jaume Cabré. El Xavier Mariné ha impulsat fins aconseguir un important renom, el Mussart. El Jordi Mateu ha acompanyat les festes en temps d'estalvi i ha acontentat la joventut. El Jaume Huguet l'agricultura i conjuntament amb el Jaume Cabré les obres.

L'Anna Gallisà amb la prevenció de la salut i els esports participant en la creació i consolidació de la Cursa dels Cingles.

I és que us agraeixo de tot cor, en nom de l'Ajuntament i del poble, el temps que heu dedicat al servei dels nostres estimats veïns i veïnes. Ho heu fet de manera altruista i restant atenció a les vostres famílies. Per tant, moltes, moltes gràcies!

Però a la vegada aquest acte, el de

constitució de l'Ajuntament, posa fi a un procés llarg i ple d'emocions que culmina amb l'elecció dels membres de la corporació i l'alcalde, que són les persones designades que hauran de governar el present i el futur més immediat del nostre poble.

Els resultats de les eleccions del passat 24 de maig han estat més clars i contundents que mai, amb un 70,52

% dels sufragis i els 7 regidors de la Corporació han anat a parar a la candidatura Units per Vilaplana- Esquerra-Acord Municipal. També donar les gràcies pel suport rebut.

Les persones que hem pres possessió, els regidors, ens hem compromès durant la campanya electoral a aportar les idees i a treballar en equip per sumar esforços amb l'únic objectiu de la millora del nostre poble, i des del govern a l'Ajuntament.

Com deia, la situació actual que ens ha tocat viure és complexa i difícil, amb la nostra institució de referència, la Generalitat, asfixiada política i econòmicament per poder atendre les necessitats més bàsiques dels catalans. L'Estat és qui recapta quasi tots els impostos que paguem els catalans, fet que provoca que la dependència de les finances de la Generalitat de Catalunya de l'Estat sigui absoluta. De retruc els municipis es veuen molt afectats per aquesta manca de finançament, i encara més, els més petits.

Donat que cada dia que passa l'ofec, a tots els nivells, que pateixen les institucions catalanes i el poble de

Catalunya va en augment, s'ha arribat a una situació insostenible. Per tant, es fa necessari orientar el futur dels catalans i les catalanes cap un altre horitzó que ens permeti decidir amb total llibertat, esperant sigui aquest 27 de setem-

bre l'inici.

Per aquest motiu, des de l'Ajuntament donarem suport a les institucions catalanes, el Govern i el Parlament, i a les entitats que defensin els interessos i les llibertats del poble de Catalunya, per assolir un nou país i millor.

Per tant, ara i aquí demano a tots els regidors i regidores, sense excepcions, responsabilitat, implicació, treball, diàleg i coherència per aconseguir els nostres objectius

Des d'avui espero que el nostre treball compleixi les expectatives esperades i desitjades, vull dir que sigui a satisfacció dels nostres veïns i veïnes, que en definitiva són els que ens han fet confiança.

Molts èxits i molta sort! Tomàs Bigorra i Munté

Vilaplana, 13 de juny de 2015

Octubre 1994

Pregó de Festa Major

Salvador Juanpere Huguet

Sr. Alcalde, Srs. Regidors, Vilaplans i convidats:

Fer el pregó de l'inici de la Festa major és un honor per a mi com a fill del poble. Sé que hi ha moltes persones de Vilaplana que per davant meu mereixen aquest honor i agraeixo molt al Sr. Alcalde Agustí Ferré i a l'Ajuntament en ple i a tot el poble la confiança que m'han concedit.

Primer de tot –i com a pregoner voldria tenir un petit record per al PREGONER més autèntic que ha tingut la Vilaplana de quan érem petits: el Pep Cinto, que tots vèiem dalt d'aquell ruquet dòcil amb l'aixada i la trompeta dins la sàrria.

I després, des d'aquí dalt que no és un ruquet sinó el vestíbul de l'Ajuntament, vull recordar que en aquest mateix espai i quan existia l'antic edifici, en unes dependències del darrere, hi havia l'Escola del poble.

En aquella vella classe els nois de Vilaplana i jo mateix vam anar a “estudi” per primer cop. Potser la meua generació devia ser l'última, però el cas és que molts vam fer aquí la primera ullada al món, fora de les faldilles de la mare. El pare sempre recorda que aquí havia disfrutat d'un mestre excel·lent, el Sr. Gomis. Jo recordo un mestre vell que escopia a les parets, darrere del mapa d'Espanya i el Mapamundi i recordo “el recreo” aquí a la plaça, i com als quatre o cinc anys creuar-la d'un extrem a l'altre semblava ja tota una aventura.

També recordo com el meu cosí Hilari m'havia d'estirar cada matí perquè es veu que jo no volia venir a l'Escola...

D'això han passat vora de quaranta anys. Quaranta anys no són res dins de la història del poble. Però segurament en aquests últims quaranta anys el nostre poble –i el nostre món– han canviat

més que en tota la seva història anterior.

Alguns canvis eren urgents per a millorar les condicions de vida del poble, com la construcció d'unes noves escoles, la casa del metge, les clavegueres i l'aigua corrent, l'empedrat dels carrers, la construcció de la Cooperativa, la Caixa Rural...o d'altres ja coincidents amb la recuperació democràtica i molt més recents com la construcció d'un nou Ajuntament, l'obertura del carrer Nou, o la construcció del Casal i d'aquell “bon pavelló esportiu” que el Joan Maria Peirones i jo vam demanar cantant a les cobles d'uns pastorets a Cal Rito fa molts anys.

Aqueixes millores en la qualitat de vida del poble també han portat, inevitablement i com a tot arreu, aspectes negatius. Només cal que ens acostem a contemplar l'estat actual del nostre riu.

Però segurament en allò que Vilaplana ha canviat més és precisament en el seu aspecte més essencial, en aquell punt on es sustenta la seva història i la seva identitat socioeconòmica: EN LA SEVA RELACIÓ DIRECTA I DEPENDENT DE LA TERRA.

No podem oblidar, ara que encentem la Festa Major d'enguany –i això cal explicar-ho als més joves del poble–, que si bé celebrem la Festa Major el 12 d'octubre, ni tenim com a patrona la Mareddéu del Pilar ni festegem –evidentment– “el dia de la hispanidad”. A Vilaplana tenim com a patrona la Nativitat de la Mareddéu i per coincidència del calendari amb l'inici de la collita de les avellanes, l'any 1919 es va traslladar la celebració –primer– a la festa de la Mercè i l'any següent al dia 12 d'octubre, un cop ja es podia considerar “la plega” enllestida. Des de llavors, fa 75 anys, els mateixos que té la mare, arrosseguem aqueixa “singularitat” en la Festa Major i la podem considerar avui una prova de la nostra històrica depen-

dència exclusiva de la terra.

Retornar la celebració al seu dia originari possiblement no suposaria ara cap dificultat ni per la festa ni per la collita.

Qui no recorda aquells setembres de quan érem petits? (Oh, anys enrere... canten Els Pets). Aquell nerviosisme que li agafava a la gent; la vinguda de tants “plegadors”; tants forasters...les colles marxant cap al tros quan el sol apuntava per Mascabrers; el moviment dels carros i de “corets” amunt i avall; les corrioles als vespres. Sacs, senalles.

Els transistors a la soca.

Ni festes ni diumenges. Missa primera i cap al tros.

I l'atzar dels aiguats, sempre com una amenaça per a la subsistència i l'esforç de tot un any.

És evident que això ha canviat. Semblava una estructura eterna, feta de granito. I s'ha anat desfent.

La vida del pagès d'aquí, com el de tot arreu ha estat sempre una lluita heroica dedicada a la supervivència. Aqueixa era la nostra força però ha estat també la nostra debilitat.

Al llarg de milers d'anys i des de l'inici del Neolític, quan les primeres societats caçadores es tornen sedentàries i comencen a conrear la terra i criar animals, l'economia del pagès sempre s'ha basat en la subsistència.

I les societats pageses s'han mantingut mentre podien defensar-se com un petit món econòmic independent davant l'economia creixent i agressiva de les ciutats.

L'escriptor anglès John Berger a la seva novel·la Porca terra (Alfaguara, 1989) descriu amb molta intel·ligència i sensibilitat la desaparició del món pagès a mans de la societat moderna, “a mans de l'anomenat progrés europeu” –diu.

John Berger escriu al seu llibre

VILAPLANA

“Anteriorment les ciutats depenien del camp per al seu aliment. Els pagesos anaven a ciutat a vendre els seus excedents. Ara cada cop més els pagesos i els pobles depenen de les ciutats fins i tot per al seu aliment”.

Marc Porci Cató escriptor i militar romà que era d'origen pagès i terratinent, dos-cents anys abans de Crist va escriure un tractat titulat DE AGRICULTURA que volia ser un compendi de consells per als pagesos de l'Imperi (no oblidem que la nostra agricultura és hereva en gran part de la colonització romana), on incloïa aquesta sentència:

PATREM FAMILIAS VENDACEM, NON EMACEM ESSE OPORTET, que, vindria a dir: El pare de família –pagès– ha de procurar vendre, no comprar.

John Berger en un altre lloc de la seva novel·la “porca terra” diu “les societats pageses amb la seva economia de resistència eren un obstacle a l'expansió de les empreses multinacionals del capitalisme monopolista. Un pagès intacte era l'única classe social amb una resistència interna cap al consumisme. Desintegrant les societats pageses s'amplia el mercat. Al seu lloc s'imposa una estructura del tot rendible: “l'agro-business”, l'agronegoci, mitjançant el qual, empreses nacionals i multinacionals controlen el mercat, el processat, l'empaquetat i la venda de tot tipus de productes alimenticis però no la producció...”.

Efectivament, tal com també va escriure Josep Pla “els pagesos no han tingut mai a les mans les lleis de l'economia”.

Un exemple: aquesta bosseta de 100 grams d'avellanes en gra, (treure la bosseta de la butxaca i ensenyar-la...) procedents del Camp de Tarragona, comprada dijous passat (6,10,1994 al Mercat de la Boqueria de Barcelona: 160pts. !! Mil sis-centes pessetes el quil!!)

Quant en traurem, enguany, de cada sac i què passa entremig? Els que hem nascut, crescut i viscut aquí, que tenim tota la genealogia familiar lligada a la terra, se'ns fa molt difícil d'assimilar la trampa que aquest anomenat “progrés occidental” ha parat al mon pagès.

I ho vivim interiorment amb un malestar que ens manté dividits entre l'amor i la ràbia. Com en aquella vella

corranda que s'havia cantat a La Mus-sara:

A la arnilla de tu puerta

Hi ha dos corassons que combaten

Dóna la mano al que quieries

Antes los dos no se maten”

El corasón de l'amor. L'amor a aqueixa terra a la qual ens sentim lligats per tants anys i tantes generacions que l'han treballada i preservat fins avui.

I el corasón de la ràbia. La ràbia per haver de trencar sense solució amb un medi, un sistema de vida, que ja no participa dels programes dels sistemes desenvolupats i que ens escatima fins i tot la llibertat de resistir.

El camp, els pobles, progressivament abandonats per les noves generacions, són relegats al paper de pur escenari bucòlic. El paisatge, el camp, els boscos, no entren en els programes de la cultura de la modernitat que es fabrica a les ciutats només com a “pati de recreo”, on esbravar -a dies i mesos convinguts- el problema de l'oci de les societats urbanes.

...

Avui a Vilaplana encetem una nova Festa Major. La nostra Festa Major tal vegada ha perdut intensitat degut a la pèrdua d'aquella identitat “plenament pagesa” de la qual vivia i en la qual vivia el nostre poble fins fa pocs anys. La Festa Major ha anat oblidant aquell caràcter ritual entre l'excitació per la collita que ens puja de la terra i les oracions que fem pujar cap al cel.

La celebració, la festa, a la societat contemporània ha adoptat una cadència regulada per les activitats laborals urbanes i ha pres un caràcter institucional cada vegada més allunyat d'aquell paper ritual, simbòlic, d'identificació d'una tribu amb una terra.

Per això, si en algun lloc poden conservar encara part del seu sentit originari és en els pobles petits com el nostre, on la gent ens coneixem un a un i casa per casa. Aquí a Vilaplana la Festa Major pot ser la gran excusa anual per efectuar el recompte dels membres de la nostra comunitat i mantenir tens el fil de la nostra identitat.

Vilaplanencs: jo proposaria per a la Festa Major d'enguany l'establiment d'un fort compromís amb el passat i el present del nostre poble.

Però sobretot un compromís de sensatesa cara al seu futur. D'intel·ligència, en la forma d'afrontar les transformacions que, inevitablement, es produiran en el nostre poble per mor d'aqueix canvi profund en la nostra estructura social, econòmica, a què estem assistint.

Cuidem i preservem la nostra terra i la nostra Vilaplana com un préstec que ens van confiar els nostres ascendents i que haurem de tornar un dia als nostres descendents.

Aquí, en aquell vell “estudi” de l'antic Ajuntament, alguns de nosaltres vam començar l'aprenentatge cap a la vida i la cultura. A mida que ens hem fet grans hem après la lliçó: aquest final de segle –i mil·lenni– que ens ha tocat de viure és l'època més plena de canvis i més decisiva que hagi viscut mai la humanitat.

I la pau i la justícia, la solidaritat i el respecte per les diferències i la diversitat del nostre món són encara assignatures pendents.

Els científics, els filòsofs, ens ensenyen ara que la supervivència de l'espècie humana damunt de la Terra no dependrà dels grans discursos acadèmics, ni de les llampants declaracions dels polítics, ni de les recomanacions del Sistema Monetari Internacional, sinó d'una petita transformació conceptual a l'interior del cervell de cada individu de cada poble, de cada racó del Món: la Terra, el nostre Món és fràgil. Fràgil i finit.

És un minúscul terròs suspès a la immensitat de l'Univers. I no en tenim cap altre. La cultura pagesa, per compte propi, sabia això des de fa més de deu mil anys. Només volem seguir-ho practicant.

Moltes gràcies i una bona Festa Major

Barcelona-Vilaplana,
8 d'octubre de 1994

■ La Redacció

A l'estiu el poble sembla més viu, la canalla corre i juga al carrer, la piscina és oberta, es fan sopars a la fresca i moltes activitats més.

Et sembla que en aquesta època de l'any hem de ser més tolerants i flexibles amb les activitats dels altres que ens puguin pertorbar els nostres hàbits de descans de tot l'any?

Eva Bonet

Crec que sempre és important ser tolerant i, encara més, amb els que convivim diàriament.

A l'estiu, estem treballant o de vacances, tots modifiquem d'una manera o altra les nostres rutines. Es fa fosc més tard i després de la calor del dia, ve de gust gaudir de la fresca. Com que ho tenim tot obert, tot se sent i hi ha més rebombori. Però, personalment, després de gairebé tot l'any sense sentir ni veure gaire moviment pel poble, trobo que tot plegat fa ambient i que val la pena ser una mica transigent.

Jaume Ferré

Quan arriben les vacances, sobretot quan la canalla acaba l'escola, el poble té un caire més viu, hi ha més moviment (tant dels que viuen tot l'any a Vilaplana com els que venen a passar l'estiu). Durant aquest període la major part de la població infantil es relaxa dels hàbits que han portat durant tot l'any, és la seva manera d'agafar energia per encarar el nou curs. Això provoca que al poble hi hagi més vida i soroll.

Hi ha pares que tenen la canalla petita, altres l'han tingut o en tenen de parents propers. Per tant crec que tots hem de tenir una mica de paciència. Durant el dia potser és més fàcil però a la nit (hi ha persones que han de matinar per anar a treballar) és quan hi poden haver més problemes. Tot i això, si al voltant de les 12 la canalla es retira a descansar, em sembla que és una hora força raonable.

Per tant crec que sí hem de ser més tolerants i flexibles.

Isabel Casanova

Jo ja fa 51 anys que visc a Vilaplana i sempre he vist que la gent a la nit ha sortit a la fresca. També tinc néts i nètes i aquests també surten. A mi no em molesta en absolut que la gent surti a la nit, faci petar la xerrada, faci alguna festa, etc. Jo sempre que puc també surto una estona i espero que no s'acabi !

M. Teresa Ferré Munté

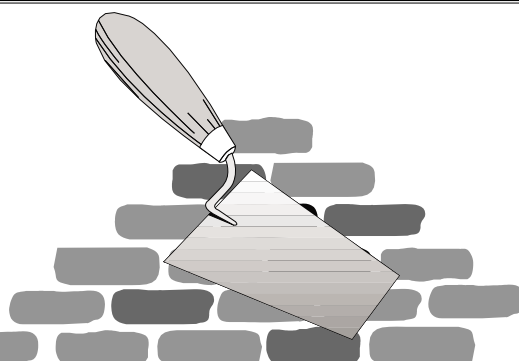
A mi no em molesta que a l'estiu la gent surti al carrer a la fresca, faci sopars, etc, tot el contrari. L'hivern és molt llarg, i l'estiu, al cap i a la fi, a Vilaplana només dura el mes d'agost, i quan te'n dones compte ja s'ha acabat. Jo fa 54 anys que visc en aquest carrer i sempre he vist que la gent ha sortit a la fresca i espero que duri molts anys !

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

Sobre la tolerància a l'oci estiuenc

Pep Chaparro

En el meu cas, per la zona del poble on estic vivint actualment, el xivarri estival no m'arriba gens. En general penso que, "salvo honrosas excepciones", ja som prou flexibles i tolerants.

És evident que amb el bon temps fa més goig de sortir i fer activitats al carrer, què això comporta un augment del trànsit tant de vehicles com de vianants amb l'augment de soroll corresponent, i que les activitats d'oci nocturn d'uns no tenen massa bona relació amb les activitats de descans d'altres.

Durant els mesos d'estiu Vilaplana augmenta significativament la població de vilatans què gaudeixen de les seves vacances laborals, també augmenta l'oferta d'oci i les possibles molèsties que com a danys col·laterals van lligades a aquestes. Personalment crec que l'esbarjo estiuenc és necessari per descarregar tensions acumulades amb motiu de les obligacions de la resta de l'any; i que la climatologia estival permet una àmplia gamma de possibilitats, però que al mateix temps cal intentar fer compatible l'oci d'uns amb el descans d'altres que han de continuar treballant, que estan malalts, o que simplement no els agrada la festa.

Una possibilitat per compatibilitzar oci i descans podria ser el fet de diversificar els llocs on s'ubiquen els diferents esdeveniments, programant activitats a diferents espais del poble (que en té uns quants de molt especials). Un altre tema són les activitats no programades com ara la fresca de la canalla, ja se sap que els itineraris de les persecucions que fan els polis als cacos són totalment aleatoris i en cap cas poden estar programats prèviament. Davant això....

Salut i bona fresca !!

SERVEI DE TAXI 6-Q
7/8 places

L'Aleixar
mòbil 689 029 326

GAUDÍ

Centre de Reconeixements
Mèdics - Psicotècnics

Permisos de
conduir i armes

Certificats
mèdics d'aptitud
esportiva

Certificats
mèdics oficials

Passeig Sunyer 18 Baixos
43202 REUS

Telèfons 977 11 54 11

977 75 66 57

www.centresmedicsonet.com
reus@centresmedicsonet.com

Tramitació gratuïta de la
renovació del permís de
conduir

**EXCAVACIONS I
TRANSPORTS**

MIRALLES

JOSEP M. MARINÉ MIRALLES, S.L.

Carrer de les Creus, núm. 2
Tels. 977 816 489 - 610 282 029
43356 ALFORJA

VALFRES Pinturas
pinturas y papeles pintados

SISTEMA MULTICOLOR
Más de 5.000 colores
al instante

977 31 71 54
Av. de Falset, 171 (ctra. de Alcolea)
43206 REUS (Tarragona)

Graus de la Gritella

■ Ester Borràs Giol

Aquest cop més que una excursió us proposo diverses alternatives per conèixer alguns graus de la serra de la Gritella.

Aparquem el cotxe al corral de l'Isidret (carretera Cornudella - Siurana, a 1 km de Siurana).

Agafem la pista cap a Prades, però de seguida la deixem per agafar una pista secundària a mà esquerra tancada amb una cadena.

Passem pel costat del turó del Cantacorbs i entremig del Tossal Pelat i de la Marmolina. Trobem una altra tanca i seguim cap a la dreta (cap a l'esquerra trobaríem el pla dels Bassots).

Comencem a baixar i, en un tomb tancat cap a la dreta que fa la pista, a mà esquerra veurem un sender i un pal indicador (en aquest moment, però, no indica res). Aquest sender és el que passa pels Puntalots, una sèrie de roques que sobresurten entre el bosc. També es passa molt a prop de la Cova de l'Església: una fita marca un senderó que es desvia cap a l'esquerra i que hi permet accedir.

Seguirem el sender per on veníem i arribarem a la pista que ve del coll de l'Andreu i va cap als cingles de la Gritella. La seguirem cap a l'esquerra per anar cap als graus del Llop i del Saura. Tots dos graus tenen un pal indicador a l'inici: al del Llop és de fusta i no és tan visible com el del Saura, que és metàl·lic (del Reus Deportiu) i es troba ben bé a peu de pista.

Tot i això, abans de baixar per qualsevol dels dos graus, val la pena anar a guaitar per damunt del cingle. Les vistes són molt interessants: en un dia clar veureu perfectament els Pirineus.

— Si baixem pel grau del Llop, al començament és roca i després passa entremig de grèvols i finalment alzinar. Arribarem a una pista que seguirem cap a l'esquerra i s'acaba en el punt on hi ha una bassa contraincendis, sota mateix de la Roca Foradada, anomenada també lo Puntal o lo Frare. A mà esquerra veurem el sender del grau del Saura.

— Si baixem pel grau del Saura, també passarem entremig de grèvols, aurons i alzines, i farem cap directament a la bassa contraincendis i la Roca Foradada.

Des de la Roca Foradada seguirem el sender anomenat Camí Baix Gritella, que actualment està marcat amb franges verdes i blanques fins al grau de l'Esteve.

La pujada la podem fer per quatre graus diferents:

— el del Julivert: marcat amb un indicador de fusta i després amb fites. Aquest grau s'enfila molt i molt dret, fins que es fa cap davant mateix de les parets del cingle de la Gritella; llavors el sender se'n va cap a la dreta a buscar un pujador entre la roca, per on cal grimpar.

Un cop arribem al capdamunt del grau del Julivert, continuem seguint les fites, les quals ens portaran fins al collet del Carabassa. Des d'aquí baixarem per la pista, seguint-la cap a la dreta i, al cap de mitja hora aproximadament, arribarem on tenim aparcant el cotxe.

— el grau de l'Esteve (o de l'Aleu): també marcat amb un indicador de fusta i fites. Es tracta d'un grau empedrat molt bonic. També acaba en una pista per on cal continuar fins arribar al pla dels Bassots. Des d'aquí es pot tornar fàcilment fins al cotxe seguint la pista que ens queda a mà dreta.

— el grau Tallat: un grau molt maco que les motos insisteixen a fer malbé. Està marcat amb les franges grogues i blanques de PR, per tant, quan ens les trobem, les hem de seguir, pujant cap a l'esquerra. Tot i això, aquest grau l'aconsello fer de baixada, per les vistes que es tenen del Montsant.

— el grau de la Covassa: després d'enganxar amb les marques del PR, cal seguir-les cap a la dreta, baixant una estona. Trobarem un sender a mà esquerra marcat amb un pal indicador on hi diu Camí Baix Gritella: l'agafem (i, per tant, abandonem el PR, que ens portaria fins a la carretera). Cal seguir el sender fins que trobem el pal indicador del grau de la Covassa. Hi ha alguna grimpadeta. Des del grau de la Covassa es fa cap al coll de la Vaca i d'aquí es segueix el PR cap a la dreta, fins a la font de l'Aubergada i el corral de l'Isidret.

CALA PEIRONA
RESTAURANT

Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 VILAPLANA

pintura decorativa

Alvar Juanpere
Olivé

Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85
43201 REUS
Plaça de les Províncies, 1
43840 SALOU

Pel camí dels Paragons i dels Montolius

■ Dolors Sentís

Sortim de la plaça de la Riba i enfilem cap a la farmàcia. Quan s'acaba el carrer, seguim recte entre trossos i arribem per un camí encimentat al Pont Nou. Continuem amunt i sortim a la carretera. Pocs metres més amunt i a la dreta trobem un camí amb pal indicador, l'agafem.

Quasi sempre amb una forta pujada ens porta en uns trenta minuts a un encreuament. A la dreta aniríem a

Mas d'Anguera i a l'esquerra, ja està indicat, cap a la Font del Llop. El camí es converteix en senderó que de seguida s'enfila, però abans de pujar fort, a l'esquerra trobem un altre senderó. Ja més planer l'anem seguint sense problemes, ja que està molt fressat.

A vegades ens semblarà que es

perd per la vegetació espessa que l'envolta, però continua tot planejant. Deixem enrere alguns camins i pistes que trobem a la dreta, fins arribar a un camí ja més ample, però amb molta vegetació, continuem endavant i finalment arribem a la pista en molt mal estat que ens durà fins la carretera de la Mussarra; la identifiquem fàcilment ja que trobem moltes petjades de cavall i molts

escòrrecs. Quan sortim a la carretera, uns metres més amunt trobem el camí encimentat que puja de la bassa nova, l'anem a buscar i baixem tranquil·lament cap a Vilaplana. És una caminada d'una hora, hora i mitja de durada a pas normal, es pot allargar fins a dues hores si anem amb nens.

Bona caminada!!!

■ ■ ■

Josep M. Cardona Rodriguez

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

C/ Doctor Mallafrè núm 22
43380 VILAPLANA

e-mail: instaljmc@yahoo.es - Mòbil 664 001 318

Instal·lacions JF

- Electricitat, Gas, Aigua.
- Calefacció i Aire condicionat.
- Aprofitament d'aigües grises i pluvials.
- Energia solar fotovoltaica per usos agrícoles.

<http://www.usuaris.tinet.org/ijfega/inici>

Jordi Fernàndez Llorens

instaljf@tinnet.cat

620 272 212

**PETIT
d'kastro**

**PLAÇA de L'ESGLÉSIA
i de L'AJUNTAMENT de
VILALLONGA del CAMP
teléfon 977840939**

www.facebook.com/petitdkastro

Activitats de la Llar de Jubilats 3r trimestre 2015

Aquest estiu hem fet vacances; els que han pogut o els ha permès la salut, han fet algun viatge, i la resta, ens ho hem passat tant bé com hem sabut anant cap al Casal, prenent algun refresc, fent algun sopar, o a la fresca!

El dia 26 d'agost vàrem fer el sopar d'estiu. Ens vam reunir 44 persones. Alguns amics no hi pogueren ser per motius de salut, esperem i desitgem de tot cor que es millorin força i que a la pròxima ja puguem estar tots junts.

També van venir amics de l'Aleixar i la veritat és que ens ho passàrem d'allò més bé.

A la secció cultural, la Carme Abelló va recitar una poesia de Josep Anglès de l'Alexiar, dels seus 90 anys. La Montse Anguera, que sempre ens sorprèn amb les seves lectures, ens va fer unes reflexions de la Mare Teresa de Calcuta.

La Dolors Llauredó va recitar una poesia del Pi de les tres branques. A nosaltres aquests temes sempre ens emocionen.

La Maria Aixalà (Júlia) es va aixecar de la cadira, i sense cap llibreta ni paper, va recitar aquella poesia "d'un noi que anava fent bombolles, molt boniques, molt grosses..., de totes formes..., de tots colors, es desfeien, i en tornava a fer... i així passava el temps..." I la poesia acaba; "heus aquí que fan els homes...fan bombolles de sabó". I també va recitar la de la Sra. Rata Vella (aquestes poesies són molt antigues i no en sabem el títol)

Fins aquí l'estiu dels jubilats. A reveure.

PASCAL PELLICÉ MARINÉ

Electricitat i calefacció

Carrer Major, 40 - Tel. 977 81 53 28
43380 VILAPLANA

PASSATEMPS Solució

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	G	R	E	C	S		J	A		G	O	B	I
2	A	I	X	I		C	U	P				M	A
3	R	A	T	A		A	N	S	I	A		Ñ	
4	C		R		S	U	Q	U	I			R	O
5	I	C	E	T	A		U	S		R	O	S	A
6	A	L	T	A		T	E		P	O	M		L
7		A	S			F	O	R	C	A	D	E	L
8	A	U			P	E	S	A	R		A	V	I
9	L		O	I	M		S	I			A	S	T
10	B	E	L			B			N	A			
11	I	N	D	E	P	E	N	D	E	N	C	I	A
12	O	Z		S	I	S		I	O	T		C	U
13	L	E	M		S	A	L	A	D	I	E		S

EL PULSOMETRE

BAIXA

PUJA

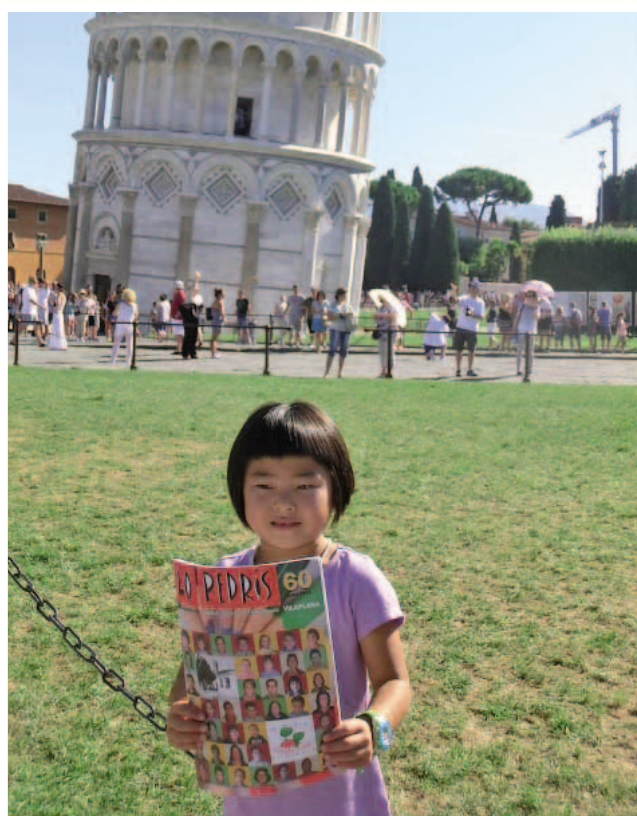
El Warnapp, aquesta nova aplicació de mòbil que avisa de les novetats del poble.

Aquest nou canal de comunicació municipal impulsat per l'Ajuntament de moment no substitueix el pregó tradicional, però sí que fa que arribi tan lluny com calgui.

Per tots aquells que no la teniu, només cal descarregar-se l'aplicació WARNAPP al mòbil de forma gratuïta.

L'Elna, la Marina i l'Abel a Florència (Itàlia)
amb una mostra de Lo Pedrís número 60.

La Lezhi Ferré a la Torre de Pisa (Itàlia)

Aquesta foto és del mes de juny, quan vaig passar uns dies a Cape Cod (Massachussets) amb la meua filla Montserrat Miller, néta de Francesc Ferré Mestre (de cal Txeco) i bes-néta de Mariana Mestre Ferré (de cal Gallina)

La Montserrat viu a Huntington (West Virginia). Parla català perfectament i recentment ha publicat un llibre (Feeding Barcelona, 1714-1975) que potser es publicarà en català.

Una abraçada

Maria Teresa Miller

VIA CATALANA

Un bon nombre de vilaplanencs i milers de catalans van convertir novament la Diada del 2015 en una gran mobilització democràtica i pacífica i possiblement en una de les darreres mobilitzacions més multitudinàries d'Europa.

Un colorit mosaic humà de més de cinc quilòmetres va omplir laavinguda Meridiana de Barcelona amb un total de 135 trams, tants com diputats té el Parlament de Catalunya. Un punter gegant de color groc va recórrer tota l'avinguda en direcció al Parlament, al seu pas, els participants amb samarretes blanques feien onejar els seus punters creant una vistosa onada de colors.

Un any més els centenars de milers de catalans presents a la Via Catalana van reclamar un nou Estat català.

SOPAR DELS JOVES

30 ANYS DE LA QUINTA DEL 1985

**6a SORTIDA NOCTURNA
DE VILAPLANA**

24 hores de futbol sala estiu 2015

**Converses d'estiu
a la terrassa del Casal**

CASAL D'ESTIU 2015

**VILAPLANA DE TAPES
Actuació de la Coral de
Vilaplana**

De Shakespeare a Cal Ritu...

■ Salvador Juanpere Huguet

La benedicció tant ajornada de la pluja va trastocar el Mussart d'aquest any. El festival de poesia i música de la Mussara, en la seva vintena edició, va haver-se de deslocalitzar corre-cuita i improvisar escenaris per diferents espais de Vilaplana. Va semblar que el Shakespeare universal i metropolità no es volia avenir amb l'espai natural, les agudes cingleres, les garri-gues pedregoses del diminut nucli de la Mussara. Els sonets i la dramaturgia shakespeareanes no es van poder mesurar amb el doll de poesia dita a espai obert de les edicions anteriors. No va ser possible de confrontar els versos i textos del dramaturg anglès amb els que fa set edicions es proclamen entre boires, salabrors de romer i marinades al caire de Les Airasses amb teló de fons obert cap al mar i fins a l'infinit. La pluja, en aquest tòrrid inici d'agost, va fer acte de presència just el dia i a l'hora que Shakespeare era convocat a La Mussara.

I així, va semblar que Shakespeare preferís els llocs tancats, i recloure la seva audiència i les sonoritats de la paraula dins la caixa escènica, en un reclus urbanitzat, de poble, això sí, però protegit d'una certa arquitectura teatral. Va semblar com si, amb la pluja com a 'deus ex machina', Shakespeare preferís el baf de la densitat humana i el caliu atronador de l'aplaudiment i l'acústica d'un auditori a resguard de la natura.

I així va ser com, amb bon encert, l'organització va ocupar de primer l'Església per a celebrar la conferència de Josep Maria Jaumà —un autèntic savi—, sobre Shakespeare, i després per al recital poètic, el local de Cal Ritu, un actual magatzem de fruits secs i antic cine, teatre i ball del poble.

Les veus dels actors i actrius d'enguany van anar desgranant sonets i fragments teatrals de Shakespeare des

de l'antic i transformat local de Cal Ritu, palplantats damunt d'uns palets just en el vèrtex del vell escenari on encara s'hi conserva la decoració pictòrica

d'un paisatge. En aquest escenari, tants anys enrere, infinites orquestres de ball havien fet rodolar per la pista els nostres cossos adolescents, i els dels nostres pares i avis; s'hi havien representat mantes obres de teatre i els diumenges a la tarda una gran lona blanca resistia les projeccions d'infinitat de pel·lícules de "cinema B" en doble sessió. Cal agrair al Jaume Salvat, propietari del local (Antiga Seu del Sindicat Agrícola) la doble generositat d'haver fet sortir del pas molt aïrosament el Mussart 2015 brindant-li aquest espai amb memòria, i també per haver donat l'oportunitat als vilaplanencs de rememorar aquells temps en que el cinema, el ball i el teatre de poble eren, molt segurament, l'únic gaudi cultural i, a més, ho eren de forma col·lectiva i massiva.

Va semblar que Shakespeare si trobava bé en aquell local mixt entre reminiscències d'espai teatral de poble i nau d'indústria agrícola. Tal com va dir Jaumà a la seva conferència a l'Església, en temps de Shakespeare el teatre no tenia l'aurèola d'exquisidesa i histrionisme d'ara. El públic hi anava a xalar i a esbravar-se sense miraments i la feina del dramaturg i dels actors era considerada poc més que un ofici de trinxeraires.

La dramaturgia de Shakespeare és considerada una obra d'art holística, conté tots els registres de la condició humana, hi són presentats tots els aspectes de la bondat, de la maldat, de les ambicions i de les sensibilitats de la nostra espècie. S'ha dit que Shakespeare "no es mullava", que es limitava a presentar, a escenificar, tot allò que el seu públic identificava com a propi de les relacions socials i amb el poder i les seves cuites. Shakespeare també feia d'actor a les seves obres —va dir Josep Maria Jaumà—, "i hi agafava sempre els papers més secundaris, aquells que semblaven irrelevants, però que, en mig d'una obra, deixaven caure la veritat, feien aflorar la veu del sentit", és a dir, la poesia en mig dels cards. Així l'autor hi prenia partit com a artista.

I aquí hi ha la raó per la qual Shakespeare ens ha arribat fins al nostre temps amb extraordinària vitalitat i

actualitat: tal com diu Bloom en el seu cànon, un clàssic és aquell que permanentment pot ser llegit en clau contemporània.

Quasi ens atreviríem a assegurar-ho, la pluja inoportuna del dissabte poètic de l'agost de La Mussara, fou un efecte teatral, un recurs dramàtic de Shakespeare; mai la invocació d'un artista ha estat més profitosa. Mentre els pagesos beneïen el cel per aquell bé de déu en forma d'humitat cap a les collites d'avellanes, ametlles i olives, al mateix temps s'extasiaven, a recer del do poètic de la paraula. I plegats disfrutarem per la

bellesa de la veritat, pel geni d'un personatge de poble que ha parlat a l'univers sencer i que al cap de quatre-cents anys ens apareix tant viu. El teatre, la poesia, els registres universals de la sensibilitat humana s'escamparen a través de Shakespeare pels locals de la vida de Vilaplana per on tots anem transitant. Des del bateig fins a la mort, a l'Església, i a Cal Ritu per els llocs de la ficció teatral i cinematogràfica i de les festes majors on la gent s'aparella, i es procrea. L'art més veritable es donà cita a Vilaplana dissabte, primer al temple de l'esperit i després a les teranyines del magatzem on, al dring de les collites gira l'economia de la gent.

Un luxe de veritat a Vilaplana, aquest shakespeareà dissabte plujós d'agost. Salvador Juanpere és artista.

■ ■ ■

QUEVIURES
M. Carme Virgili
C. Doctor Mallafré, 12
Tel. 977 815 087
43380 VILAPLANA

festival MUSSART

(A les 13:00h.)
Conferència d'obertura a càrrec de Josep Maria Jaumà: "Shakespeare, de l'essència a la influència"

(A les 19:30h.)
Ruta poètico-literària per la Mussara, amb Belén Fabra, Enric Majó, Olalla Moreno i Lluís Marco.

(A les 22:30h.)
Concert de cloenda a càrrec de Miquel Vilella amb el seu darrer disc: "Després del Món - Farewell, Dear Towermen (Discmedi)"

(entrada lliure) LA MUSSARA 8 d'agost de 2015 a les 18:00h. SERVEI DE SOPAR AL REFUGI (promés per encàrrec: 629 750 484)

(acció poètico MUSICAL)

Regidoria: Ajuntament de Vilaplana
Diputació de Vilaplana
Regidoria: Ajuntament de Vilaplana
Diputació de Vilaplana

MussArt 2015

La redacció

Aquest any la vuitena edició del Festival Mussart es va haver de traslladar al poble de Vilaplana a causa de la pluja. Primer, a l'església, el traductor i professor, Josep Maria Jaumà va fer un repàs a la biografia i a les curiositats de la vida del dramaturg anglès, Shakespeare, al qual estava dedicat aquest any el festival.

Després, els encarregats del recitat poètic, Belen Fabra, Olalla Moreno, Enric Majó i Lluís Marco van posar tota la força en els textos dels personatges com Romeu o Hamlet del dramaturg protagonista del Mussart d'enguany, a l'antiga sala de Cal Ritu. Per acabar la festa, el reusenc Miquel Vilella va presentar el seu darrer disc al Casal.

Jaume i Boris els cafeters

C/ Casal, 3 - VILAPLANA

+ MussArt 2015

■ **Francesc Cerro-Ferran**
Director MussArt

Un any més, i ja en van vuit des de que na Isabel Olesti va dirigir les quatre primeres edicions de La Lluna a La Mussara-, La Mussara, i aquest any -accidentalment- Vilaplana, han tornat a esdevenir un referent en els festivals d'estiu que tenen com a eix temàtic el món de les lletres i la música. Aquest any, l'esperit del millor dramaturg de tots els temps, William Shakespeare, ha encerclat, condicionat i vetllat silenciosament una festa de la cultura que ha tingut en la tempesta i la pluja, un inesperat actor complementari que s'ha sumat -a darrera hora i sense avisar-, al guió de l'espectacle.

Però tal i com deia el mateix Shakespeare, "tot acaba bé, si comença bé", i com que la il·lusió dels organitzadors, el treball de l'equip artístic, l'impuls i suport dels mitjans de comunicació, la generositat de tots els vilatans de

Vilaplana, i l'ineestimable col·laboració i paciència d'un valerós públic assistent, van ser cabdals alhora de continuar endavant malgrat les inclemències meteorològiques, va ocórrer que d'un contratemps se'n va fer una meravellosa experiència que va posar en comunió -un altre any més-, tots els allí presents. La passió amb la que va arribar la voluntat d'aixecar el teló del Mussart 2015 viatjava per l'aire i encomanava una mena de satisfacció velada que es podia intuir en les cares dels assistents i de tot l'equip que va fer possible una nova edició d'aquest festival.

Des de la saviesa d'en Josep Maria Jaumà, la càlida veu d'en Miquel Vilella i la magnífica interpretació que ens van regalar l'Enric Majó, la Belén Fabra, en Lluís Marco i la Olalla Moreno, vam poder gaudir d'una intensa activitat cultural on la societat civil de Vilaplana -des-

tacant la sincera generositat d'en Jaume Salvat i de tot un grup de vilaplanencs/nenques que van mobilitzar-se (la Magda Mariné, en Marc ;Mestre, en Josep Bigorra, en Carles Tost, en Xavier Mariné, la Jacqueline Mestre, etc.)-, van demostrar que l'esperit d'un poble en favor de la cultura, és un sentiment que no es pot combatre ni rebatre mal que sigui amb tota la fúria dels elements; una actitud pròpia de l'heroi shakespearia, que se sap responsable de l'àrdua tasca que ha de jugar, i per a que així sia, no s'atmoreix davant de cap entrebanc, per més inesperat que pugui ser.

A tots ells i a tots vosaltres, un any més moltes mercès! Llarga vida a la Cultura, llarga vida al Festival Mussart.

**Grup de teatre
de Vilaplana**

Neologismes cinèfils

■ Joan M. Rovira

Si us agrada parlar, llegir o escoltar sobre això del cinema, haureu notat com darrerament s'han incorporat al vocabulari noves paraules que, ben usades, permeten demostrar els nostres coneixements en el setè art i quedar com una eminència amb els amics. Però, què passa si no coneixem aquestes paraules? No us preocupeu. Per no quedar-nos en fora de joc, aquí us porto un mini glossari d'aquests conceptes

Blockbuster – Pel·lícula de gran pressupost destinada a aconseguir una gran recaptació, allò que se'n diu “petar la taquilla”. Acostumen a rodejar-se de grans campanyes mediàtiques i s'acompanyen de tota mena d'objectes i productes paral·lels que són, molts cops, on fan l'agost.

És clar que dissenyar un blockbuster no és fàcil i a vegades la clatellada financera és important com li va passar a John Carter (2012) amb 250 milions de pressupost i 100 milions en pèrdues. Ni Disney té la fórmula màgica de dissenyar èxits!!!

Reboot – Aquest concepte implica un reinici de la història argumental però mantenint-ne els trets més característics i identificatius. Pot ser un lloable intent per traspassar mons i personatges de la nostra infància i joventut a les noves generacions com ara el reinici de la franquícia Star Trek (2009) o descarats intents de munyir la vaca com ara Spiderman que en només 10 anys (2002-2012) han tornat a reiniciar la història amb resultats molt discrets.

Saga – A vegades aquest terme es pot confondre amb el de seqüela. La diferència vindria a ser que en la saga ja estan previstes la realització de diverses pel·lícules mentre que les seqüeles són el resultat de l'èxit de l'original i el concepte mercantil “seria de babaus no aprofitar-ho”.

Resulta difícil començar una saga a partir de zero així que a la indústria del cinema li encanta anar a remenar entre els llibres, buscant personatges i mons que ja resulten coneguts a una part del públic i que hagin demostrat la seva eficàcia. Segur que tots heu sentit parlar de Harry Potter. Doncs vuit pel·lícules entre el 2001 i el 2011... i això que de llibres només n'hi havia 7. La pela és la pela.

Spin Off – Si no ens havia quedat prou clar que a Hollywood no li sobren les idees originals aquí en teniu la prova. Un spin off consisteix en agafar un personatge secundari i donar-li el protagonisme. Si bé és un recurs que potser heu sentit més en referència a la televisió -on un secundari pot desenvolupar-se molt més- no és un terme estrany al cinema.

Per exemple, Hugh Jackman era un més dels mutants que formen part dels X-Men però l'encert en la seva tria i el carisma del seu personatge li van permetre encetar la seva pròpia saga de Wolverine (amb dues part ja al 2009 i 2013). També dins el món del còmic, Elektra (2005) mereixia la seva pròpia adaptació malgrat la fluixa Daredevil (2003). I si teniu infants, segur que us han arrossegat a veure Els Minions (2015) originalment vistos a Gru, mi villano favorito (2010).

Spoiler – Mot menyspreable com pocs. Implica que algú t'explica quelcom clau en l'argument i/o a vegades el propi final. Si ho llegiu, l'autor hauria d'indicar que explicarà part substancial de la pel·lícula. Si és parlat, segurament se li escaparà i probablement ja t'haurà esgarrat la sorpresa. Imagineu-vos que ara jo us dic que Darth Vader és el pare de Luke o que el protagonista del Sexto Sentido (1999) està.... bé, ja m'enteneu, oi?

■ ■ ■

ANGELETS AL CINGLE ROIG

■ Pili Prades

Ostres, com passa el temps!

10 anys donant de menjar als angelets, quina més bona feina?

Et donen moltes alegries, allí et passa el temps si tens algun problema o el cap ple de cabòries. Ells amb el seu somriure, un petó o dient-te bones paraules tot et passa.

Què bonic quan et donen un dibuix i et diuen: “això és per tu, Pili”, et criden pel carrer quan et veuen.

Quan es queden al menjador entren i allí, un posa les estovalles, coberts, gots,... cadascú una cosa i el que més agrada és repartir els plats.

A vegades per donar-me una sorpresa em distrauen i em fan esperar i paren la taula i quan està, em diuen: “Sorpresa” i jo els felicito i els dono les gràcies.

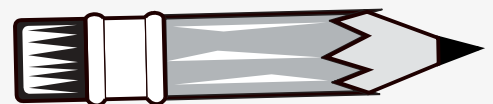
En 10 anys han passat tres càterings amb un, un dia van fer unes pancartes petites i van esperar al senyor per dir-li que el menjar no els agradava. El càtering d'ara els agrada molt, només troben a faltar la tan volguda pizza.

Si els petits han d'anar al lavabo, els acompanyen els grans; som com una família!

També he tingut molta sort amb la companyia i l'ajuda de la Conxi, ja que tant ella com jo fa 10 anys que estem aquí i també els altres mestres que tots són molt macos i maques; i, com no, a l'AMPA també donar-li les gràcies.

La veritat. He tingut molta sort de treballar amb aquestes joies tan valuoses, els cuido com si fossin els meus fills i els faig el mateix que feia al meu.

Molts petonets angelets.

NOTA DE REDACCIÓ

L'article **ANGELETS EL CINGLE ROIG** de Pilar Prades Aymamí hauria d'haver sortit en l'anterior número monogràfic sobre l'escola. És per aquest motiu que des de la redacció li demanem disculpes a l'autora i li donem les gràcies per col·laborar amb nosaltres.

L'aigua és salut

■ **Pep Chaparro**
-Fisioterapeuta -

Tot i que ja acaba la temporada de piscina a l'aire lliure, qualsevol temps és bo per beneficiar-se de les propietats terapèutiques de l'aigua.

Hi ha diversa oferta d'espais que ofereixen tractaments o relax mitjançant l'aplicació de diferents tipus d'aigua amb diferents tècniques com ara balnearis i spas. Però quins són els beneficis que en podem obtenir?

El poder terapèutic del líquid vital, sobretot a través de l'ús d'aigües termals, ajuda a combatre símptomes i efectes de diferents mals. En el cas dels esportistes, el medi aquàtic és l'eina clau perquè la recuperació d'una lesió sigui el més primerenca i progressiva possible a causa que la persona lesionada pot treballar amb un percentatge de descàrrega major o menor en funció de la gravetat de la mateixa. En el cas de les persones amb paràlisi cerebral, particularment els nens, l'aigua és fonamental en la seva rehabilitació, ja que la fisioteràpia aquàtica els permet relaxar els músculs espàstics i fer moviments que fora de l'aigua no seria possible de realitzar, però també reporta múltiples beneficis en aquells pacients que presenten una excessiva relaxació dels seus músculs (hipotonia) en aprofitar la resistència que ofereix l'aigua per a la seva tonificació. Així mateix, en el cas dels pacients paraplègics, tetraplègics, o que romanen llargues hores asseguts, una sessió a la piscina representa un moment de llibertat.

Depenent de la seva composició, les Aigües Mineromedicinales poden tenir diferents efectes o aplicacions:

— Les **SÒDIQUES** són estimulants.

— Les **SULFURADES** tenen una acció beneficiosa sobre la pell, l'aparell respiratori i locomotor.

— Les **FERRUGINOSES**, riques en ferro, afavoreixen la regeneració de la sang, milloren els casos d'anèmia i actuen positivament sobre les malalties de la pell a més de col·laborar amb els règims per aprimar-se.

— Les **RADIOACTIVES** (Amb radó, gas radioactiu natural), tenen efecte analgèsic, combaten l'estrès, l'ansietat i la depressió.

— Les **SULFATADES** tenen efecte laxant i diürètic.

— Les **BICARBONATADES** són recomanables per a problemes de l'aparell digestiu.

— Les **CARBÒNIQUES** estimulen la gana i afavoreixen el bon funcionament de l'aparell circulatori.

Per la forma d'aplicació externa de l'aigua, es poden utilitzar els següents mètodes: Banyes, dutxes, doll (xorro) i embolcalls:

— **BANYES**

Se submergeix en l'aigua el cos sencer o una part del mateix. L'aigua es pot utilitzar a diferents temperatures depenent del problema a tractar, existeixen diferents modalitats.

— **DUTXES**

El cos no se submergeix sinó que rep l'impacte de l'aigua fragmentat a través de diversos orificis. Existeixen diversos tipus de dutxes en funció de la pressió que exerceix l'aigua sobre el cos i la temperatura.

— **DOLL**

L'aigua surt a través d'un únic orifici. Igual que en el cas de les dutxes existeixen diversos tipus en funció de la pressió i la temperatura (de pressió, sense pressió, subaquàtics).

— **EMBOLCALLS**

Es recobreix el cos amb un teixit porós, a diferents temperatures o graus d'humitat, per evitar la "maceració" del cos. Hi ha diferents tipus d'embolcalls, a més dels emplastres que consisteixen a afegir a l'embolcall, per potenciar

els efectes terapèutics, algun tipus de fang.....

Entre els principals beneficis generals de la hidroteràpia es troben:

— Efectes cardiovasculars: en afavorir la circulació vascular perifèrica.

— Estimulació del sistema immunitari.

— Disminució de contractures musculars.

— Acció sedant i analgèsica.

— Relaxació física i psíquica.

— Eliminació de toxines, a través de la suor (sauna i bany turc).

— Facilita la respiració.

— Treball desgravat per la flotabilitat.

— Treball muscular per la resistència de l'aigua.

— Millora de la inflamació, a causa de la pressió hidrostàtica.

— Millora l'equilibri i l'estabilitat.

— Altres...

En general es podria indicar la hidroteràpia per als següents casos:

— Dolor d'esquena: escoliosi, ciàtica, cervicàlgia...

— Lesions esportives: tendinopaties, esquinços, trencaments musculars, fractures.

— Problemes de coordinació.

— Reumatismes: Artritis, fibromiàlgia...

— Espondilitis Anquilosant.

— Malaltia de Parkinson i accident vascular cerebral.

— Paràlisi Cerebral

— Embaràs.

— Altres...

Salut i força aigua !!

Dietètiques Cabré, C.B.

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

Servei Oficial:
Lucas
CENTRE AUTOTECH

Tallers

Rafel Sans

Mecànica de l'automòbil i planxisteria
Instal·lacions de fontaneria, gas i calefacció
AIRE CONDICIONAT - ENERGIA SOLAR
C/ Muralla, 23 - 43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 384
taller@rafelsans.com

Tradicions i tonades festives: Sobre el vi

El vi de la terra

■ Maria Rufina

Aquest trimestre parlarem del vi.

És una tonada festiva procedent del Camp de Tarragona i que era molt repetida en les festes de la verema, i en general en totes aquelles celebracions en que es bevia generosament.

El vi surt de la terra, terrim, terram, terrim.
De la terra va a l'arrel
de l'arrel se'n puja al cep del cep se n'entra al gra
del gra se'n va al cistell del cistell va cap al carro
del carro passa a la premsa
de la premsa baixa al cup del cup passa a la bóta
de la bóta va al porró
del porró va a la boca
de la boca se'n va al ventre del ventre baixa al baci
del baci torna a la terra
i de la terra surt el vi.

La sardana del vi

Vinga'ns al cor la joia
ja ha desganat la vinya, au! a la nostra feina
au! que xarboti el vi.

Sang de la nostra terra festa de la nostra taula
glòria de la masia
au! que no pari el vi.

Tots ens donarem les mans tots ens sentirem germans,
el nostre goig no té fi
per la gràcia del vi.

Del meu pit se'n van les penes
ai! galta fresca, nina blava, quin esclat; ara tot és alegria
la pau més viva, més serena, ja ha arribat; moscatell, garnatxa encesa,
per trepitjar-la, fer-hi la roda tots plegats; vine noia falaguera, trena rosa
tota la vida, raïm i a amor.

el sentirem quan ens relisqui gorja avall, el raïm de la collita, vida meva
té la pell fina com el teu braç.

Salta peu descalç fora tots els mals, sense reposar sense reposar
buidem semals, buidem semals. I amb l'ànima i el cos,
ballarem sens repòs,
fins a l'hora de morir ... la sardana del vi.

L'autor de la música i lletra és desconegut, però hi havia un tal Joan Andreu i Garriga, fill de Bràfim (1920) que podria ésser l'autor de la música. Es diu que va escriure sardanes, cobles i altres cants. Ell li deia La sardana del vi novell.

■ ■ ■

MAS D'EN GRAU, La Mussara (terme de Vilaplana) anys 70.

Foto cedida per Rafel Martínez.

■ Jaume Queralt Mestre

La bellesa de sentir. De les emocions a la sensibilitat.

Autora: **Eva Bach.**

Plataforma editorial. gener 2015.

Parlem molt d'emocions, però les comprenem poc encara. Com a éssers humans, les hem de conèixer millor i aprendre a transformar-les en sensibilitat. Perquè, com assenyala l'autora, la transformació que fa falta al nostre món no serà fruit únicament de ments brillants. Necessitem també cors oberts i mirades lliures de miopies emocionals. Les millors decisions futures seran obra de persones amb exquisida sensibilitat.

Amb un text que ens acarona delicadament per dins i ens va calant com pluja fina, l'autora ens guia de les emocions a la sensibilitat. Perquè experimentar emocions és humà –ens diu–, però no sempre és sinònim de sensibilitat ni d'humanitat. I saber molt ens lluirà poc si vivim desconnectats del propi cor.

Dividit en dues parts, la primera s'adreça als adults en general. Amb exemples molt il·lustratius, ens proposa 12 passos per transformar les emocions naturals o primàries, que ens són pròpies com a espècie, en sentiments savis, lúcids i sublims que ens revesteixin de sensibilitat, humanitat i bellesa.

La segona part està dedicada a un gran tresor de la humanitat: els nens i les nenes, i les seves famílies i educadors. Eva Bach ens ofereix una proposta del tot inèdita. Quan s'acaben de commemorar els 25 anys de la Convenció de Ginebra sobre els Drets dels Nens, ens proposa 10 necessitats i drets dels infants per a un creixement emocional sa. I és que, com ella mateixa conclou, un món més humà només serà possible si sabem atendre i entendre el cor dels infants des del propi cor.

“LU” DELFÍ

■ Neus Sànchez Robert

Hola! Em presentaré: sóc “lu” Delfí, un dels adoquins més antics de Vilaplana. Vaig estar posat al Carrer Major ja fa temps. Ara no sé on sóc.

Recordo quan encara era part de la muntanya, d'aquella classe de pedra tan especial de colors xispejats de blanc, blau, vermell, negre... tots els puntets del granit.

Doncs ha resultat que m'he vist en un tràngol, jo i els meus companys, que havíem aconseguit que els homes vilaplanencs no s'embrutessin les sabates i els pantalons de fang quan plovia, ni que la pols no els mengés quan feia massa vent i calor. Nosaltres, que havíem aconseguit que les vilaplanenques lluissin unes cames ben maques i no de puntets marrons quan descarregaven aquells xàfecs. Jo i els meus companys, que engolíem l'aigua a poc a poc i quan no podíem més la fèiem baixar pels costadets i, si era el cas ja, a l'ample. Que hem suportat tantes xafades, tanta pressió de rodes d'hacorettes, pirellis i, últimament, cotxes.

Clar, ens hem desesperanat. I el tràngol és que no hi ha pressupost. No hi ha pressupost i ja he dit que encara no sé on sóc. En tants llocs on em voldrien! Jo suposo, i escolta, no sé on sóc.

Recordo l'eixordament dels canalots, on més d'un vilaplanenc sentia desitjos de posar-s'hi a sota quan aquelles tempestes d'estiu feien tant de soroll. Recordo quan em recalentava del tot en aquells estius xafegosos i aquells “plegavellanes” al setembre. Ara tot és una mica diferent perquè quasi ningú surt a prendre la fresca i a molts pocs vilaplanencs els agrada ja la conversa. I no són espartanyes, ni vambes, sandàlies o botes, sinó rodes el que ens transita més.

Ens pensem que tot va començar per “l'abeurador”, allò va ser de pel·lícula: el començament del The End. I va anar seguint sense aturador... perquè ara perillan els “rentadors” i tants altres llocs, començant pel “dipòsit de la Riba”. Coses del pressupost. Ens pensem que tot és una embolicada, com allò del Pont Vell, el Pont Gran i l'entrar al poble. Què difícil és l'equilibri, suposo, i fer content a tothom.

Com la situació general dels comerços vilaplanencs, que sembla que s'han reduït bastant. Tants que n'hi havia, i ara si no fos per la dedicació d'unes poques persones estariem llestos! Igual que al Casal, que des que el van fer tot ha estat diferent i sembla que només ha funcionat al començament, no sé per què. Almenys han fet unes escoles precioses, un dipòsit d'aigua per casos extrems i un consultori mèdic nou. El que s'hi cogui a dins ja són figures d'un altre paner.

No perdo l'esperança.

Bé, em dic Delfí, l'adoquí que abans estava al carrer Major de Vilaplana, un dels més antics. I ara no sé on sóc... i podria seguir...

■ ■ ■

C. Casal, 3 - 43380 **VILAPLANA** (Baix Camp)

Concert d'estiu

■ Isabel Dombritz i Pere Mariné

L'estiu és bona època per fer música a l'aire lliure, i en especial al capvespre. En italià "sera" és el capvespre, i d'aquí ve el terme "serenata". Des de temps immemorial l'home acompanya amb música aquesta hora màgica en que es fonen el dia i la nit. Però hi ha instruments relativament recents en la llarga història de la humanitat, posem per arrodonir-ho dels últims cinc-cents anys, que són com plantes d'interior i els costa més de sortir al jardí: ens referim als teclats.

El piano, en concret, és un instrument de casa, un animal domèstic, com si diguérem. En el seu segle d'or, el XIX, era un moble quasi imprescindible en les llars de la burgesia a tota Europa. Feia la funció que al segle XX han cobert els aparells de reproducció mecànica i de telecomunicació: el gramòfon o tocadiscs, la ràdio, el cinema, la televisió... i, més cap al XXI, l'ordinador i internet. Era, el piano, més habitual a les ciutats, però en l'àmbit rural no era pas desconegut; és emocionant per als del gremi veure que a un poblet com La Mussara hi havia un Cal Piano!

Doncs bé, aquest instrument de fusta i cordes ara ha trobat manera de fer-se lleuger, transportable, mòbil, i pot amb facilitat sortir a veure món fora de les parets de casa: és el piano elèctric.

I així, amb el piano elèctric que va portar la magnífica pianista Isabel Dombritz, vam poder fer ambdós un recital a

l'hort de Cal Bruno en benefici de Acció Alegria, una ONG que ha construït i manté un orfenat a Togo (Àfrica).

En el programa, peces dels grans compositors del romanticisme del XIX amb comentaris sobre la seva vida sentimental. Al voltant de la monumental declaració d'amor de la Fantasia per piano a quatre mans de F. Schubert, obres de R. Schumann, J. Brahms, F. Chopin i F. Liszt, petita però completa mostra d'aquesta època daurada del piano.

A ningú se li escapa que "serenata" i "serè" o "serenitat" són paraules molt relacionades: en efecte, cal bon temps per gaudir de la música fora de l'aixopluc de casa, i així ho va fer aquest màgic dijous 13 d'agost de 2015 de nit ben serena... El temps és un factor força incert, i sempre ens la juguem al programar un concert a l'aire lliure; el que teníem assegurat, però, era la magnífica resposta de la gent de Vilaplana, sempre amb una gran disposició envers les arts i la solidaritat.

Tot es va confabular a favor: un lloc amb molt d'encant, l'hort de Cal Bruno, preparat amb cura per la Brigit García i el Jaume Anguera amb ajuda de la Roser Queralt, amb l'escenari, presentació i passa pàgines a càrrec del Bruno Anguera i els cartells impresos gràcies a la Teresa Mariné... Si fins i tot l'Àngel Díaz va posar al servei de la causa la seva saviesa en preparació de gin-tònics!

Una vetllada perfecta, un luxe per tots nosaltres, i una gran ajuda per Acció Alegria: 312,80€! Moltes gràcies!

FANTASIA ROMÀNTICA

CONCERT COMENTAT

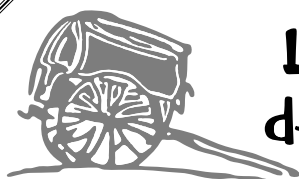
ISABEL DOMBRITZ & PERE MARINÉ
PIANO 2 i 4 mans

Dijous 13 Agost
20:30
Hort de Cal Bruno

Acció Alegria
Entidad No Lucrativa
Còpia de la carta

Desenvolupat a favor del TROU Alegria
Còpia de la carta
www.accionalegria.es

La Tartrana de Cal Munter

Confort en Allotjament Rural

Àngel Guimerà, 9 - 43380 VILAPLANA
Tel. i Fax 977 815 160 - Mòbil 687 415 898
www.latartrana.es

FERRO ALUMINI INOX

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 04

Quan el sol s'amaga per l'hort de Cal Bruno

■ Anna Cáceres

Tot havien sigut presses aquell dia fins a arribar a casa amb el temps just d'una dutxa ràpida i enfil·lar carrer Major amunt.

És complicat explicar l'essència que es respirava en creuar la porta d'entrada de l'Hort de Cal Bruno, ja ho té això l'essència, però va ser llavors, que el temps es va aturar.

La Isabel Dombritz i el Pere Mariné ens van transportar als amors i desamors del s. XIX, explicant-nos la història que amagava cadascuna de les peces amb què ens van delectar. Semblava que et poguessis fondre en la cadira que havies portat de casa, deixant que tot plegat t'envoltés i entrés dintre teu barrejant els pensaments amb la música. Cadascuna de les notes era com petites gotes de pluja fresca.

Des de la petita Anna abraçada tendrament a sa mare a primera fila fins a l'última on em trobava jo, vam poder gaudir d' Schumann, Brahms, Schubert, Chopin i Liszt, interpretats de manera majestuosa en un concert propi d'un Liceu.

La decoració, consistent en la il·luminació justa per donar-li un quelcom màgic a l'entorn, t'endinsava encara més en aquest viatge en què, quan obries, durant un instant els ulls, veies com d'altres els tancaven i es deixaven portar. Tot plegat, molt bonic.

Lacte, "Fantasia romàntica", es va realitzar el dia 13 d'agost a favor de l'ONG Acción Alegre per un orfenat femení a Togo, Àfrica. Anna Cáceres

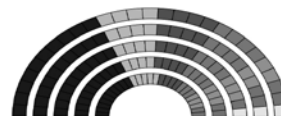
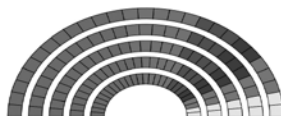
Catalunya

Dades de les 12.30 h del 28 de setembre de 2015

Escrutat 99,97%

	2015	2012
Total de votants	4.114.400 77,44%	67,76%
Abstenció	1.198.824 22,56%	32,24%
Vots nuls	15.923 0,39%	0,90%
Vots en blanc	21.932 0,53%	1,44%
Vots a candidatures	4.076.545 99,08%	97,65%

Diputats elegibles: 135

Candidatures	Vots	Diputats
JxSí	1.620.697 39,54%	62
C's	734.538 17,92%	25
PSC	521.916 12,73%	16
CatSiqueesPot	366.274 8,94%	11
PP	348.350 8,50%	11
CUP	336.292 8,21%	10
unio.cat	102.835 2,51%	
PACMA	29.771 0,73%	
RECORTES CERO-ELS VERDS	14.388 0,35%	
GANEMOS	1.158 0,03%	
PIRATA.CAT/XDT	326 0,01%	

Diputats	Vots	Candidatures
9	275.007 7,57%	C's
20	524.707 14,43%	PSC-PSOE
19	471.681 12,98%	PP
3	126.435 3,48%	CUP-Alt.Esq.
	20.861 0,57%	PACMA
	18.219 0,50%	PIRATA.CAT
50	1.116.259 30,71%	CIU
21	498.124 13,70%	ERC-Cat Sí
13	359.705 9,90%	ICV-EUIA
	60.107 1,65%	PxC
	46.838 1,29%	SI
	28.288 0,78%	EB
	14.614 0,40%	UPyD
	11.702 0,32%	FARTS.cat
	5.984 0,16%	VD
	2.582 0,07%	U.C.E.
	826 0,02%	PRE-IR
	333 0,01%	SiR

Vilaplana

Dades de les 21.42 h del 27 de setembre de 2015

Escrutat 100%

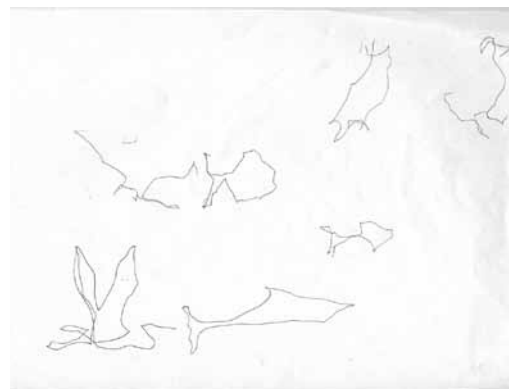
	2015	2012
Total de votants	409 89,30%	86,23%
Abstenció	49 10,70%	13,77%
Vots nuls	4 0,98%	0,25%
Vots en blanc	7 1,71%	1,72%
Vots a candidatures	398 97,31%	98,03%

Candidatures més votades - Percentatge de vots
JxSí 69,38%
CUP 13,58%
CatSiqueesPot 3,46%
PSC 3,21%
PP 2,96%
C's 2,72%
ALTRES 2,96%

Candidatures	Vots
JxSí	281 69,38%
CUP	55 13,58%
CatSiqueesPot	14 3,46%
PSC	13 3,21%
PP	12 2,96%
C's	11 2,72%
unio.cat	10 2,47%
PACMA	2 0,49%
GANEMOS	0 0%
RECORTES CERO-ELS VERDS	0 0%

Vots	Candidatures
40 9,85%	CUP-Alt.Esq.
33 8,13%	PSC-PSOE
17 4,19%	PP
2 0,49%	C's
1 0,25%	PACMA
164 40,39%	CIU
106 26,11%	ERC-Cat Sí
18 4,43%	ICV-EUIA
11 2,71%	SI
5 1,23%	PxC
2 0,49%	EB
0 0%	U.C.E.
0 0%	PIRATA.CAT
0 0%	UPyD
0 0%	FARTS.cat
0 0%	SiR

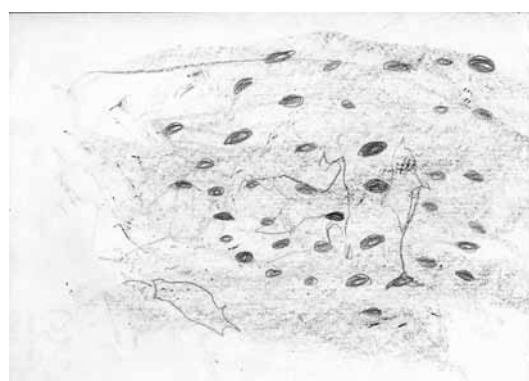
Dibuixos al Casal d'Estiu

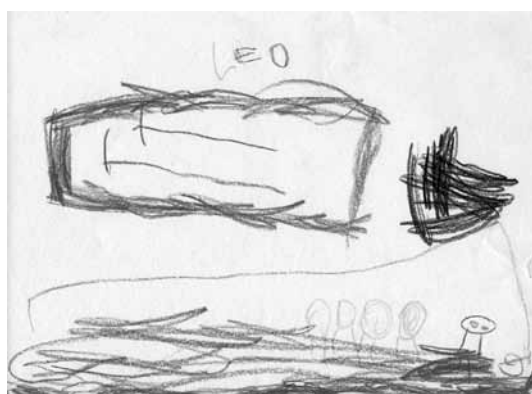
JOSEP TOST 3 ANYS

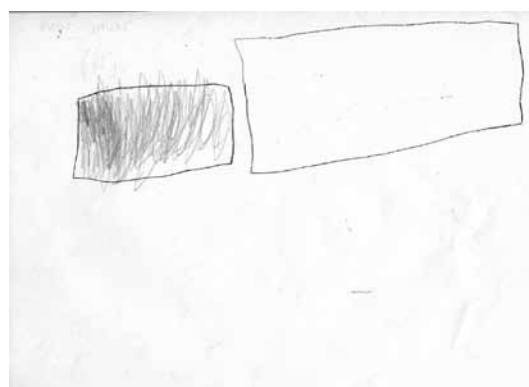
PAULA OLESTI 3 ANYS

INÈS MANZANO 3 ANYS

LEO 4 ANYS

JAUME TOST 4 ANYS

ALÈXIA SANS 4 ANYS

MARTA SERRA 6 ANYS

ANNA MANZANO 7 ANYS

ROGER MARINÉ 7 ANYS

L'ÀLBUM DE LA VICTORINA I DEL PACO

La Verema a "La Sort" Vilaplana 1091. (Clixé E. Puig)

Cuinetes:

Calamars amb ceba i tomàquet

■ Dolors Sentís

Calamars amb ceba i tomàquet Ingredients per a 4 persones:

- 4-5 calamars mitjans (més o menys 1 per persona)
- 4- 5 tomàquets madurs 1 ceba i mitja
- 6-7 grans d'all Oli
- Vi blanc o vi ranci Sal
- Pebre negre Pebre vermell

Netegem els calamars i els tallem a rodanxes o trossos. Les potes també les tallem en un parell de trossos. Ratllem el tomàquet.

Pelem i tallem la ceba en juliana. Pelem els alls.

En una cassola posem un bon raig d'oli i tota la resta d'ingredients, tot el fred. Quan portem una mitja hora, tres quarts, hi afegim el vi blanc (1 got) o vi ranci (un raig generós). Ho deixem a foc lent i vigilant i remenant de tant en

tant durant 1 hora més. Salpebrem i també hi posem el pebre vermell. El podem deixar a foc lent un parell d'hores en total, ens assegurem així que els calamars estaran ben tendres. Quan veiem que la salsa comença a espessir i agafa el color brillant característic del tomàquet fregit, ja està llest.

El calamar, millor si és de potera, és més sencer i no ha patit l'arrossegament de les barques.

Que vagi de gust!!

Ara també imprimim en digital!!!
Ideal per a tiratges curts a partir d'1 exemplar

Av. Marià Fortuny 60-64 - 43204 **REUS**
Telèfon 977 345 563 - Mòbil 670 253 264
sbmartsgraf@gmail.com

FARMÀCIA
M. TERESA HUGUET VILELLA

Sant Isidre, 7
43380 **VILAPLANA**
Tel. 977 815 379
thuguet@coft.cat

Marta C.
Estilista

C/ Dr. Fleming, 9
Tel. 661 359 418
43380 **VILAPLANA**

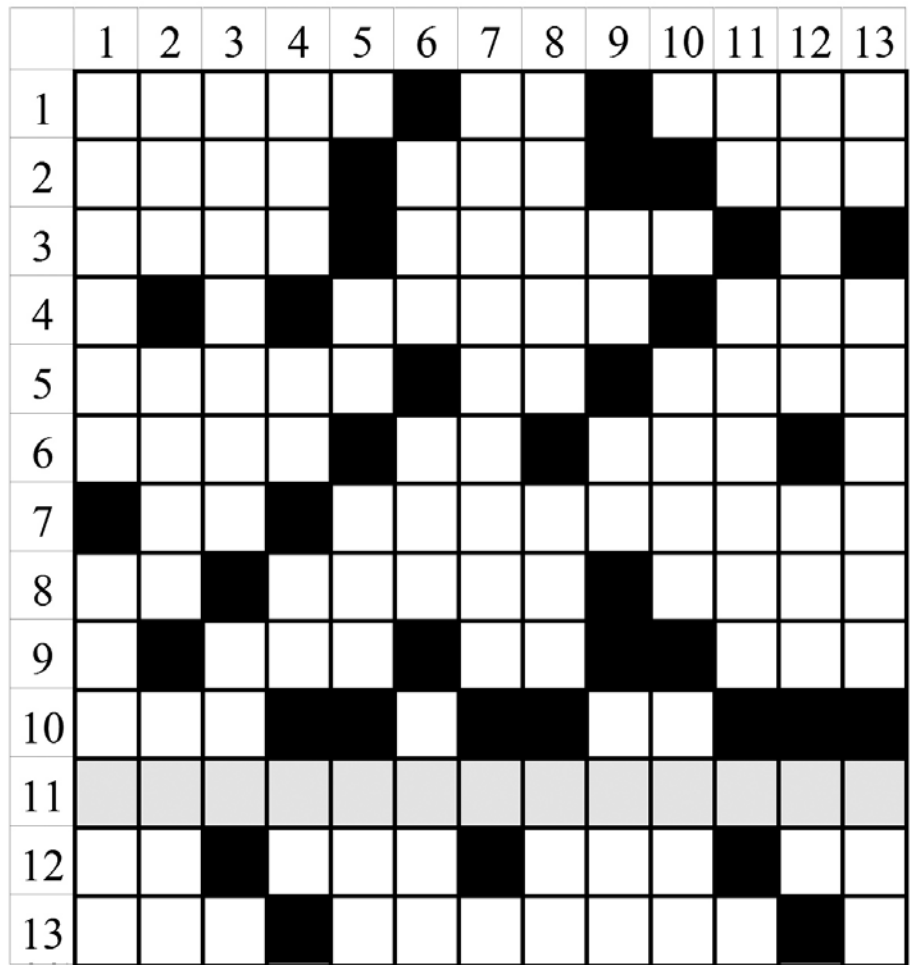
L'Esparver
Restaurant

C. de l'Era 14 - **VILAPLANA**
Tel. 977 815 223 - 655 834 157
www.esparver.com
f / EsparverRestaurant

ESPECIAL 27-S

■ F. Maríné

HORIZONTALS: 1-Els que es manifesten a la plaça Sintagma/Ara mateix/ Desert xinès molt agobiant 2-D'aquesta manera/El partit on es fa el bon vi/**Artur ...**, el que s'ha ajuntat amb molts pel Sí 3-O gasta molt poc o és un mamífer rosegador/Desitja fortament, amb gran deler/La lletra més espanyola 4-El partit que s'ha quedat sense Unió/ Després de la Q/Posi el melindro dins de la xocolata/Soroll de satisfacció després de menjar 5- **Miquel ...**, obsessi- nat amb el federalisme/Estats Units/On l'amor s'hi posa 6-Gens baixa/Infusió/ Ram de flors/La porten el primer any els conductors inexperts 7-La carta més bona pel pòquer/**Carme ...**, entusiasta assembleària del Sí 8-Vinga!/Posar a les balances/Que té un nét 9-Cinquanta/Es- coltem/El que volen els que van Junts/ Pollastre a punt per menjar 10-**Ferran ...**, el que va ben junt per Tarragona/ Bé/Sodi 11-**Allò que volen els del Sí i que no volen els del No** 12-Mag de pel·lícula americana/ 2x3/Vaixell de luxe/ Convergència i Unió sense allò que els unia 13-Stanislaw ..., escriptor polonès de ciència-ficció que al revés és molt dolç/**Sergi ...**, el cupero per Tarragona/ Sud

VERTICALS: 1-**Xavier ...**, el que volia netejar la seva ciutat(dues paraules) 2-Riu gallec/Te la donen amb el duro/Babau, badoc 3- Trets de dins/ Vell anglès/Mil 4-Agència d'espionatge nord-americana/La teva/3,141592.../ Existeix 5-Serp/La seva/Partit polític o merda de cavall/Habitatge en un bloc 6-Es precipita des de dalt/Expulsió sor- rollosa de l'aire/Petoneja 7-**Oriol ...**, el que també s'ha ajuntat pel Sí/Nord/An-

gle recte 8-Lapsus sense començament/ Crim o crit sense final/Pot ser el D o el de les eleccions 9-Dos romans/El fan al forn/Nedo de manera una mica desor- denada 10-Gram/Primera lletra/Dóna voltes/N'hi ha de -taurins, -nuclears o -feixistes 11-Arbre/**Raül ...**, el Varoufa- kis català/Catalunya/Espanya 12-**Anto- nio ...**, el de la CUP/Flor noble/El partit dels verds 13-Més d'una i/Cafè amb una mica de llet/Moixons

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

COMERCIAL REUS 4atre

C/ Cornudella del Montsant, 39 - 43206 REUS
Telèfon 902 023 390 - Fax comandes 900 65 66 67
E-mail: ventas@cr4.es

Descom

VIALMA SAT

Esclofolladora
d'avellanes

Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
c.e: salsa@maptel.es

**ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA**

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

AGRÍCOLA I SECCIÓ DE CRÈDIT VILAPLANA, S.C.C.L.

Les nostres fonts

FONT
DEL LLOP

Amb el suport de la
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AJUNTAMENT
DE VILAPLANA

Amb el suport de la
Diputació Tarragona

CONSELL COMARCAL
DEL BAIX CAMP

LO PEDRIS